

בין קורות-השעה, במרכז שלולית גדולה, שכב צעיר מרוח בעיסה חומה דביקה והתפלש בבון. יהודה פילוסוף, שוער הפועל רמת-גן, טמן ראשו בידיו וחיכה.

עם הישמע האות מפי המאמן, אליעזר שפיגל, ניתר פילוסוף אל הכדור שהלה זרק לעברו. אחרי שתפס את הכדור, שב ושקע לתוך השלולית הדלוחה.

המחזה חור על עצמו פעם אחר פעם, באימון שנערך השבוע באיצטדיון הקבוצה. גופו של השוער, בגדיו והכדור שקלט, התמזגו כאילו לגוף אחד, כולו בצבע האדמה. אפילו חדי-עיני התקשו מאוד ל"הבחין אם ראשו של פילוסוף מצוי על כתפיו והכדור בין ידיו — או שמה להיפך.

הבון, שנספג בבגדיו, הוסיף קילוגרמים למישקלם. השוער התנשם והתנשף, ניסה לנגב בשרוולו את עיניו, אך לא ויתר: "לא רוצה להפסיק, תזרוק לי עוד עשרה כדורים!" התחנן באוזני המאמן.

חליפות ועניבות. שעה מאוחר יותר, בבית-הדין המישמעתי של ההתאחדות לכדורגל, עמד עורך-הדין חנוך קינן לפני השופטים יעקב מלץ, יהושע גלבליט וויקטור חזן. הוא ביקש להקל בעונש שנפסק לקבוצה בעיקבות התפרעות שאירעו עת אחרי המישחק מול הכוח רמת-גן, לפני שלושה שבועות.

שוער פילוסוף לא רוצה לצאת מהבון

כורות השחקנים, אך המנהלים הסבירו שאין, כמעט, ממה להפחית.

השופט טען שהקנס הוא עונש מוצדק על ההתפרעות, כדי להרתיע מפני האלימות במיגרשים: "השחקנים שלכם צריכים לשחק כדורגל כמו שקיפור עושה אהבה — בוהירות."

בתום שמיעת העירעור היה על עורכי-הדין לציאת מהחדר, כדי לאפשר לשופטים לפסוק. השופט מלץ ניחם אותם שהדין לא יארך זמן רב, כי הוא ממחר לקונצרט. ואכן, כעבור כרבע שעה נקראו הפרקליטים שנית לחדר הישיבות. הקנס הופחת ל-6000 שקל בלבד. כולם עזבו את המקום שבעי-נחת ומחייכים בתוך חליפותיהם.

יהודה פילוסוף לא חייך בחברתם, הוא כלל לא היה שם. עוד שעה ארוכה אחרי תום האימון הוא נאבק במיקלחת בכוח שדבק בגופו.

עולמות אחרים. ביום השבת הסתבר לעסקני הפועל רמת-גן דבר הידוע לכל אוהדי-הספורט: הישגים בספורט אינם קשורים בהישגיהם של פרקליטים מכופי-תרים. דיבירי-חלקות וזיעת-המיגרשים הם עולמות נפרדים.

למרות ההצלחה היחסית בדין המישפטי, הידרדרה השבוע הפועל רמת-גן, בעיקבות הפסדה להפועל עכו, מהמקום הראשון בליגה הארצית למקום השלישי. בכך היא התרחקה גם מן הסיכוי לעלות, בסוף ה"עונה, לליגה הלאומית.

כדורסל

הקיבוץ נגד החבר'מאמן

בחדר האוכל בקיבוץ גן-שמואל עסוקים החברים בדין סוער על מצבה של קבוצת הכדורסל, החברים אימנם גאים בקבוצה, המתמודדת בליגה הלאומית. אך בתוך הקבוצה שוררת מתיחות, שגרמה לקיבוץ לשקול אם כדאי בכלל לקיים קבוצת כדורסל, שהוצאות-האחזקה שלה מכבידות על תקציב המשק.

המאמן, בוב גונן, אמריקאי שהיגר לישראל והצטרף למשק, הוציא מהמישחק שנערך מול הפועל רמת-גן את השחקן עופר יעקובי, כששאל השחקן, שרגו מאוד על ההחלטה, מדוע הוצא מהמישחק, השיב לו המאמן: "בין כה וכה היינו מפסידים."

אסור להודות. התשובה התקבלה בקיבוץ במורת-רוח רבה. ראייה מציאותית ומפוכחת נחשבת בקיבוץ שלפתח ואדי, ערה, כמו בשאר קיבוצי השומר-הצעיר, גילוי של רוח-תבוסנות. ל"צועדים תמיד בראש" אסור להודות שהם מפגרים אחרי אחרים. גם אם זה נכון.

מאז המישחק לא התפייסו המאמן והי שחקן, ובמזכירות שוקלים להביא לפני אסיפת-החברים הצעה לפרק את קבוצת הכדורסל המקומית.

אם התקבל החלטה כזו, תהיה זו הפעם הראשונה שקבוצה המשחקת בליגה הלא-רית מית לכדורסל תפסיק את פעילותה.

דוה יכולה לגרום להדחת הקבוצה מראש הליגה הארצית. לכן, העונש על-חנאי יזמין את שחקני הקבוצות היריבות להתגרות בשחקני הפועל רמת-גן, כדי לסבך אותם בקטטה שתהפוך את העונש לעונש בפועל.

אהבת-קיפור. שני עורכי-הדין הוסיפו גם שהקנס הכפי הוא קשה — בהתחשב בכך שבמיקרה הטוב מוכרים רק 200 כרטיסים למישחק.

השופט מלץ ניסה לבוא לעזרת מנהלי הקבוצות והציע שיפחיתו את הסכום ממש-

הצטרף לבקשה שלום אבן-עזרא, פרקליט קבוצת הכוח רמת-גן — שעליה נגזר עונש זהה. שניהם הסבירו לשופטים שקנס של 10 אלפים שקלים והפחתה על-חנאי של שתי נקודות-ליגה, הם עונש כבד מדי על האגודות.

כל הנוכחים לבשו, כמובן, חליפות כהות, חולצות צחורות מתחתן, וענבו עניבות — כיאה למעמד.

מה כואב יותר, הנקודות או הכסף? שאל כמתלוצץ השופט מלץ. פרקליט הפועל רמת-גן הסביר שהפחתת שתי נקו-

איפה הנשים?

בתום התחרות פיזרה לאה ברינג, בעלת התלתלים הבלונדים, את שיערה, לבשה סרבל-אימון אדום, ענדה את שרשרת-הזהב שלה סביב צווארה ותכשיט אחר סביב פרקידיה והסבירה: "אני אוהבת לטפח את עצמי ולשמור על נשיותי. המרחק מן ההישג העולמי בהדיפת כדורי-ברזל אינו גורם לה תחושת-נחיתות. אין היא מוכנה להיעזר בתכשירים המעוררים דדים פעילות-יתר, כדי לשפר את הישגיה. על כרהדשא במכון וינגייט נראה שהודפת כדורי-הברזל מהפועל כפר-סבא היא האשה החיננית ביותר מכל הספורט איות. היא אמשיך לעסוק בספורט כל עוד זה גורם לי הנאה." הכריזה לאה בחיוך רחב ומשועשע.

ידי אתלטים בארץ. הוא הסביר: "אין היום אתלטית בישראל שאפשר להצביע עליה ולומר, שיש סיכוי שהיא תגיע להישגים כדוגמת אלה שהגיעה אליהם אסתר רוט." משהנזנים המצויים היום ברשותו מסתבר, שבשנותיים האחרונות חלה ירידה בהישגים של הנשים, ואילו דווקא בין הגברים חלה עליה. היום יכולה ישראל להציב בתחרויות אתלטיות נבחרת גברים, אך לא של נשים. בישראל פעילות היום רק שתי ספורט-איות בעלות הישגים — ענת מאירי (20) וזהבה שמואלי (26). אך הישגיהן מדרגים אותן במרכז הטבלה האירופית. בעוד שאסתר רוט הצליחה לעלות לגמר ב"אולימפיאדה."

השנה פרשה האצנית מאיה קלה, שהשיגה תוצאה טובה גם בבור הקפיצה לרוחק. היא נישאה והחליטה לפרוש מפעילות. לפני שנה, בתחרות אליפות-המדינה, הוכתרה רחל אורנשטיין כאלופה בקפיצה לגובה. היא היתה אז בת 15 בלבד. ההישג שלה היה 1.64 מטר. "בחורה זו הגיעה להישג אישי חשוב, ולא נשאר לה עוד למה לשאוף פה בארץ," הסביר אריה קוקס, "בגיל צבא גם היא בוודאי תחשוב על פרישה."

לפני שש שנים ניתרה אורית הברמוטר לגובה 1.78 מטר. היא היתה אז רק בת 14, והמשיכה להתאמן עוד שנתיים. אחר-כך, כשפגשה בנער שהפך חבר קבוע, הפסיקה לעסוק בספורט.

"אנחנו מעודדים אותן להמשיך לעסוק בספורט, אבל לא יכולים להציע להן גם תמיכה כספית. הבנות בגיל 18 מתחילות לגלות עניין רב יותר במין השני מאשר באתלטיקה," התלונן קוקס.

ללא תחרויות לחיזור. בארצות הגוש הקומוניסטי מגיעות אתלטיות ברוב המיץ צועות לשיאן בגיל 24, ביום השבת הופיעו במכון וינגייט כמאה אתלטיות, בנות 12 עד 30. אך אף לא אחת מהן השיגה תוצאה טובה.

לאה ברינג (24), הדפה כדורי-ברזל וזכתה במקום הראשון. ההישג שלה היה 12.78 מטר. השיא האישי שלה הוא 13.89 מטר. השיא העולמי — לשם השוואה — הוא 22 מטר. בישראל יש לה רק מתחרה אחת — מירב בולוה, בת 31, מקיבוץ עין-החורש.

הודפת ברינג, אמשך לעסוק בספורט

אצנית רוט פרשה

ב לשון גברית מתנשאת קוראים להן "בנות המין החלש". אך הן חזקות יותר ממרבית הגברים. הן מושכות את תשומת-לב הכל כנערות, כרעיות וכמועז מדות החיזור, אך לא כספורטאיות. בתום העונה הקודמת, במישחק גמר אליפות-המדינה בכדורסל, צילמה הטל-וויזיה רק את מישחק הגברים. היא התעלמה לחלוטין, למרות שמצלמות היו במקום. ממישחק הגמר של הנשים. נשיא-המדינה, יצחק נבון, שהוזמן לאירוע, התעלם מה"נשים ודיבר אך ורק אל הכדורסלנים-הגברים, בנאום שנשא בטקס הענקת ה"גביע.

האם יש סיכוי שהטלוויזיה תסקר אירוע ספורטיבי שבו משתתפת אשה? על כך השיב העורך הראשי של חבט ספורט, יואש אלרואי: "סיקרונו תחרויות-ספורט שבהן השתתפה אסתר רוט. מאז שהיא פרשה אין ספורטאית ישראלית ברמתה, ואנחנו מתפשים סרטי-טלוויזיה מחו"ל, שבו משתתפות נשים..."

במרכז הטבלה האירופית. ביום שבת, נערכה במכון וינגייט תחרות רא-שונה בעונה זו באתלטיקה קלה. היו שם לפחות מאה נערות ונשים, אך אף אחת מהן לא זכתה בהישג מרשים. המישפטן אריה קוקס, איש איגוד האת-לטיקה הקלה והסטטיסטיקאי שלו, מרכז ברישומותיו את כל התוצאות שהושגו על-